

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ
ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่สมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษเพื่อกำหนดขอบอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาให้มีความเหมาะสม ตลอดจนกำหนดวิธีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือพนักงานในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรม ถูกต้อง เป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อ ๗ แห่งประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อ ๕๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัย โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงาน อธิการบดี คณะบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง หรือหัวหน้าส่วนงานภายใน ที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยแม่โจ้

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ข้อ ๔ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ลดขั้นเงินเดือนหรือลดขั้นค่าจ้าง ให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๕ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๖ อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนหรือลดขั้นค่าจ้าง ครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๗ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีส่งเรื่องให้ ก.บ.ม. พิจารณา เมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๘ กรณีอธิการบดีเป็นผู้กระทำผิดวินัย ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามสถานโทษและอัตราโทษที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๙ การสั่งลงโทษทางวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติหรือโดยโทสจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ถ้ามีเหตุอันควร ลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีกระทำผิดวินัยครั้งแรก หรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อน โทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือตามแบบท้ายข้อบังคับนี้หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เหตุควรลดหย่อนโทษ ได้แก่ การมีคุณความดีมาก่อน รู้สึกความผิดและพยายาม บรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพหรือให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการ สอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่า มีลักษณะ ทำนองเดียวกัน

ข้อ ๑๐ การสั่งลงโทษข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้กระทำผิดวินัย ให้ทำเป็น คำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราหรือข้อใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์วิธีการ ระยะเวลาในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๑๑ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้างหรือลดชั้นเงินเดือนหรือลดชั้นค่าจ้าง ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ตามแบบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้ทำคำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ หรือตามข้อ ๑๕ ข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการ โดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๓ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นปล่อยหรือปลดออกจากราชการตามคำสั่งของอธิการบดี หรือมติของ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดชั้นเงินเดือนหรือลดชั้นค่าจ้าง ตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๕ การสั่งลดโทษปลดออกหรือปล่อยออกจากราชการ เป็นลดชั้นเงินเดือนหรือลดชั้นค่าจ้าง ตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ภาคทัณฑ์ ตามมติ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ คำสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ที่สั่งตามมติ ก.บ.ม. ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ทำคำสั่งตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ คำสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่สั่งตามคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕๕(๑) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม.ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ทำคำสั่งตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ การสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้อุทธรณ์ และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ตามข้อ ๕๕(๒) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ให้ทำคำสั่งตามแบบแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๙ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๒๐ การดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งลงโทษตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่โทษที่จะลงเพิ่มแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามคำวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาหรือ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. ระดับโทษเกินกว่าอำนาจของผู้สั่งลงโทษเดิม ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๑ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยจาก ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรือจดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดชั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิก นั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๒๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอานนวย ยศสุข)

นายกสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้